

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2020.2(122).34
УДК 796.011.1

Степанова І.В.
к.фіз.вих., доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання,
Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту, Дніпро
Алфьоров О.А.
професор кафедри соціально-гуманітарних дисциплін,
Дніпропетровська академія музики імені М. Глінки, Дніпро
Коряка Є.О.
викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін,
Дніпропетровська академія музики імені М. Глінки, Дніпро
Жорова О.Ю.
викладач фізичного виховання,
Дніпропетровський коледж культури і мистецтва, Дніпро
Куслій В.М.
викладач фізичного виховання,
Дніпропетровський коледж культури і мистецтва, Дніпро

ХАРАКТЕРИСТИКА РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

В статті представлено дослідження рівня рухової активності студентів музичного мистецтва із використанням Фремінгемської методики та визначено шляхи його підвищення через застосування заходів оздоровчо-рекреаційного спрямування та формування навиків раціональної організації вільного часу.

Виявлено значне зниження показників середнього і відсутність взагалі високого рівнів рухової активності студентів музичного мистецтва. Сумарне значення добової рухової активності базового, сидячого і малого рівнів дорівнювало серед студентів 91,6%. Оцінка рухової активності показала, що на I і II курсах високого рівня рухової активності не спостерігається. На III курсі студенти показали дуже низьку рухову активність.

З'ясовано, що дефіцит рухової активності студентів музичного мистецтва пов'язаний із постійним перебуванням в статичному положенні внаслідок вдосконалення професійної майстерності та нераціонального розподілу вільного часу.

Отримані результати доводять важливість потреби підвищення мотивації студентів музичного мистецтва до занять фізичною культурою і спортом.

Ключові слова: рухова активність, Фремінгемська методика, студенти музичного мистецтва, заклад вищої освіти, фізичне виховання, мотивація, оздоровчо-рекреаційна діяльність.

Степанова І.В., Алфьоров О.А., Коряка Є.А., Жорова О.Ю., Куслій В.М. Характеристика двигательной активности студентов музыкального искусства. В статье представлено исследование уровня двигательной активности студентов музыкального искусства с использованием Фремингемской методики и определены пути его повышения за счет применения мероприятий оздоровительно-рекреационного направления и формирование навыков рациональной организации свободного времени.

Выведено значительное снижение показателей среднего и отсутствие вообще высокого уровня двигательной активности студентов музыкального искусства. Суммарное значение суточной двигательной активности базового, сидящего и малого уровней среди студентов составило 91,6%. Оценка двигательной активности студентов музыкального искусства показала, что у студентов I и II курсов высокого уровня двигательной активности не наблюдается. У студентов III курса наблюдается очень низкая двигательная активность.

Дефицит двигательной активности студентов музыкального искусства связан с постоянным пребыванием в статическом положении вследствие совершенствования профессионального мастерства и нерационального распределения свободного времени.

Полученные результаты доказывают важность необходимости повышения мотивации студентов музыкального искусства к занятиям физической культурой и спортом.

Ключевые слова: двигательная активность, Фремингемского методика, студенты музыкального искусства, учреждение высшего образования, физическое воспитание, мотивация, оздоровительно-рекреационная деятельность.

Stepanova I., Alforov O., Koriaka Y., Zhorova O., Kusii V. Motor activity of musical arts students. The article examines the motor activity of students of musical arts using the Framingham method and identifies the ways to increase it through organized recreational activity and rational organization of free time.

The data revealed a significant decrease of average indicators and lack of higher levels of motor activity for students of musical art. The total value of daily motor activity at basic, sedentary, and small levels is 91.6% among students. The assessment of motor activity showed that students of I and II year do not exhibit high levels of motor activity. Students in their third year of study showed very low motor activity.

It is revealed that a lack of motor activity in students of music arts is associated with the static standing/sitting position to improve professional skills and the irrational distribution of free time.

The results obtained prove that it is highly important to increase the motivation of students of musical arts to exercise and engage in sports.

Key words: motor activity, Framingham method, students of musical, institution of higher education, Physical Education, motivation, recreational activity.

Постановка проблеми та аналіз останніх досліджень. Музиканти - це одна із небагатьох професій, якій людина присвячує себе з дитинства. Для розвитку і підтримки майстерності музиканта необхідно безперервно збагачувати її новими технічними навичками і вдосконалювати щоденними систематичними тренуваннями з раннього дитинства до днів віртуозної зрілості. В типовій освітній програмі елементарного підрівня початкової мистецької освіти з музичного мистецтва [11] рекомендована середня норма занять музикою в день для дітей 6-7 років одна-дві години, до 8-9 років ця норма поступово збільшується до трьох годин, після десяти років мова йде вже про 3-4 години щоденних занять, а для студентів-музикантів щоденні заняття музикою сягають більше 6 годин. При цьому необхідно враховувати і велике навчальне навантаження, яке юні музиканти мають ще й в навчальних закладах освіти.

Для студентів музичних спеціалізацій, які вирішили стати професіоналами та вирішили пов'язати свою майбутню професійну діяльність з музичним мистецтвом, слабе здоров'я і низька психофізична підготовленість стають перешкодою в удосконаленні професійної майстерності, призводять до виникнення професійних захворювань [2]. Професійна діяльність фахівців музичного мистецтва багатоаспектна. Вона включає організаторську, педагогічну, виконавську, художню - творчу роботу з людьми. Професія музиканта з боку психофізичних вимог до особистості відноситься до найбільш складних. Поряд з музичними здібностями музиканти повинні володіти розвинутими психофізичними якостями: швидкістю реакції, гнучкістю, координацією рухів, статичної витривалістю, силою, спритністю, рівновагою, рухливістю і стійкістю нервових процесів, здатністю до активної саморегуляції психічного стану, а також хорошим станом функціональних систем (серцево-судинної, дихальної, нервової), опорно-рухового апарату [6; 12].

Гра на музичному інструменті вимагає контрольованих, повторюваних рухів і часто передбачає роботу в неприродній позі, стоячи або сидячи, протягом довгих годин репетицій і виступів (яскраво виражена гіподинамія). Здоров'я і працездатність поряд з професійною майстерністю є основними факторами успішної діяльності в будь-якій професії. У сучасних соціально-економічних умовах здоров'язбереження студентів музичного мистецтва є досить актуальною проблемою [1; 2].

На етапі навчання у закладі вищої освіти завдання збереження і зміцнення здоров'я покликане вирішуватися в процесі фізичного виховання, де студенти повинні придбати стійку мотивацію до занять фізичною культурою і спортом, наукове розуміння взаємозв'язку рухової активності і здоров'я людини, готовність ведення здорового способу життя, розвиток основних фізичних якостей до необхідного рівня, оптимізацію функціонального стану організму, володіння системою практичних умінь в зміцненні здоров'я [6; 7; 9].

Для студентів, які вирішили стати високопрофесійними музикантами, стан здоров'я і низька рухова активність стають гальмом у вдосконаленні виконавської техніки, що вимагає певного ступеня розвитку фізичних якостей і функцій, і нерідко призводять до виникнення професійних захворювань [2].

Рухова активність є важливим чинником формування, збереження і зміцнення здоров'я студентів музичного мистецтва. Отже, проблема рухової активності студентів музичного мистецтва і шляхи її вдосконалення до сьогодні вивчені недостатньо й потребують подальших досліджень [3; 5].

Сьогодні проблема дефіциту рухової активності молоді є однією з найбільш актуальних у всьому світі і обумовлена прогресом в багатьох областях науки і сферах виробництва матеріальних благ [1; 8].

Мета статті – оцінити рухову активність студентів музичного мистецтва та визначити шляхи її вдосконалення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Невід'ємною частиною способу життя та поведінки студентської молоді є рухова активність. Її рівень у студентів залежить від організації фізичного виховання в закладі вищої освіти, участі в спеціально організованих та самостійних заняттях фізичною культурою і спортом у позанавчальний час [3].

Для визначення добової рухової активності студентської молоді ми використовували методику хронометражу, розроблену науковцями Фремінгемського університету, засновану на реєстрації діяльності людини протягом доби. Вона дає змогу отримати повну інформацію про тривалість окремого виду діяльності, відпочинку, фізичних навантажень тощо. У студентів виокремлено такі рівні рухової активності: базовий (БР) – сон, відпочинок лежачи; сидячий (СІР) – перегляд телепередач, читання, підготовка до занять в академії, малювання, поїздка в транспорті сидячи, настільні й комп'ютерні ігри, прийом їжі; малий (МР) – особиста гігієна, заняття в закладі освіти (крім занять фізичною культурою), стояння із невеликою рухливістю, пересування всіма видами транспорту та пішки; середній (СР) – домашня робота по господарству, прогулянки, ранкова гімнастика; високий (ВР) – участь у спеціально організованих заняттях фізичними вправами, інтенсивні ігри, біг, катання на ковзанах, велосипеді тощо. Для визначення ІФА множили час (у хвиликах), витрачені на м'язові зусилля певної інтенсивності на ваговий коефіцієнт (у ккал·хв⁻¹), що відповідає рівню цих зусиль і енерговитрат [4].

Дослідження проводилося на базі комунального вищого начального закладу «Дніпропетровська академія музики імені М. Глінки» Дніпропетровської обласної ради. Об'єктом дослідження були студенти I-III курсів музичного факультету, спеціальності музичне мистецтво, різних музичних спеціалізацій: «Фортепіано, орган», «Оркестрові струнні інструменти», «Оркестрові духові та ударні інструменти», «Народні інструменти», «Академічний спів», «Естрадний спів», «Хорове диригування», «Музикознавство», «Музичне мистецтво естради». Усього обстежено 60 осіб (38 дівчат і 22 юнака).

На рисунку 1 зображено співвідношення часу, що студенти музичного мистецтва використовують для занять фізичною культурою і спортом на тиждень.

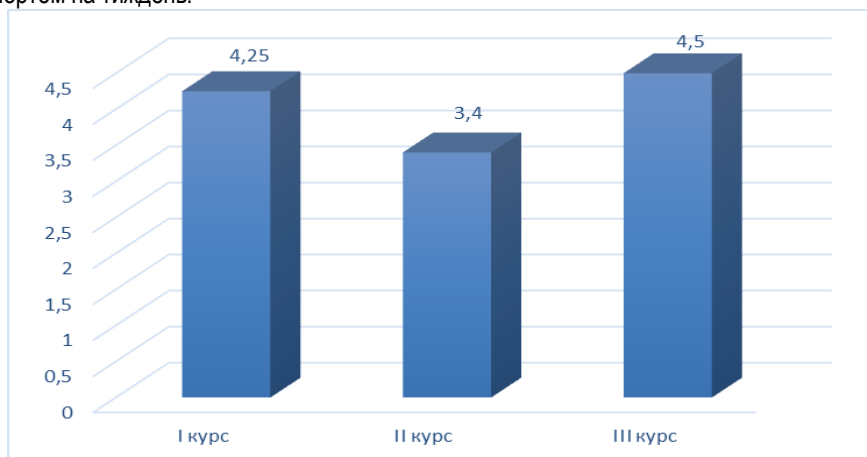

Рис. 1. Співвідношення часу, який студенти I–III курсів приділяють для занять фізичною культурою і спортом на тиждень (години)

При оцінці рухової активності студентів музичного мистецтва, ми виявили протиріччя між високими можливостями фізкультурно-оздоровчої діяльності в закладі вищої освіти та яскраво вираженою відсутністю сформованої мотивації до фізкультурно-оздоровчих занять.

У Дніпропетровській академії музики імені М. Глінки створені сприятливі умови для забезпечення необхідного об'єму рухової активності студентів музичного мистецтва, а саме обов'язкові 4 години занять фізичним вихованням на тиждень, щоденні секційні заняття з атлетизму, бадмінтону та настільного тенісу [5]. Науковцями, А.Г. Сухаревим, Т.Ю. Круцевич, А.Г. Хрипковим, визначено, що об'єм цілеспрямованих занять фізичними вправами у студентів повинен складати 8–10 годин на тиждень [4; 5].

Але більшість студентів (74%) музичного мистецтва не пов'язують успішність занять музичним виконавством з функціональними можливостями організму, розвитком фізичних якостей. Причин тут декілька: стан здоров'я студентів, боязнь отримання травм (особливо рук, кісті, пальців), низький рівень фізичної підготовленості, відсутність знань про користь фізичної культури і здорового способу життя. Це можна пояснити тим, що резервів здоров'я в 18-20 років студентам поки вистачає для професійної музично-виконавської діяльності

Результати опитування дозволили нам визначити, що більшу частину часу студенти музичного мистецтва проводять в закладі вищої освіти та удосконалюють свою музичну майстерність 52%, в інтернет-мережі та за переглядом телепрограм 23%, в спілкуванні з друзями, проведення часу в розважальних закладах становить 20%. З числа опитуваних 9% студентів музичного мистецтва займаються оздоровчо-рекреаційною діяльністю в позанавчальний час: пішохідні прогулянки на свіжому повітрі, відвідування оздоровчих центрів, самостійно виконують ранкову гімнастику, відвідують секційні заняття в закладі вищої освіти.

За результатами нашого дослідження, студенти музичного мистецтва більше часу знаходяться на малому рівні рухової активності, в середньому на ці види діяльності вони витрачають 10 годин 16 хвилин (таблиця 1). Базовому та сидячому рівням рухової активності студенти виділяють добового часу в середньому 7 годин 50 хвилин та 4 години 20 хвилин відповідно. Середня тривалість середнього рівня добової рухової активності у студентів становить 1 годину 40 хвилин. Добовий час фізичної активності досліджуваного контингенту, яка відповідає високому рівню, було зафіксовано лише у 5 студентів третього курсу, тому середній показник становить 20 хвилин і це ті 9% студентів, які займаються спеціально організованими формами рухової активності в позанавчальний час. Це не відповідає нормам рухової активності для студентської молоді. Фізичною активністю студенти музичного мистецтва займаються лише за розкладом занять закладу вищої освіти. Реєстрували діяльність студенти протягом доби коли за розкладом не було заняття фізичним вихованням.

Сумарне значення добової рухової активності базового, сидячого і малого рівнів дорівнювало серед студентів 91,6%. Оцінка рухової активності показала, що на I і II курсах високого рівня рухової активності не спостерігається, а на III курсі студенти показали дуже низьку рухову активність.

Можна констатувати, що рівень рухової активності студентів музичного мистецтва низький і потребує включення до режиму дня заходів, спрямованих на підвищення рухової активності, що відповідає середньому, і особливо, високому рівнів.

Таблиця 1

Рівень рухової активності студентів музичного мистецтва I-III курсів

кур	Рівень рухової активності (години / ІФА рівня)					ІФА
	БР	СИР	МР	СР	ВР	
I	8,01 / 8,01	4,47 / 4,92	9,24 / 13,86	1,48 / 3,55	-	30,34
II	7,39 / 7,39	4,23 / 4,65	10,39 / 15,59	1,19 / 2,86	-	30,49
III	7,10 / 7,10	3,50 / 3,85	10,47 / 15,71	1,53 / 3,67	0,20 / 1,00	31,33

Добовий індекс фізичної активності студентів музичного мистецтва становить в середньому 30,72 бала, що не

відповідає встановленим нормам рухової активності. Оптимальним показником індексу фізичної активності є значення, яке відповідає 42 балам, що передбачає восьмигодинну тривалість базового рівня, восьмигодинну тривалість сидячого, двогодинну тривалість рівня малої фізичної активності та тригодинну тривалість рівня високої активності [4].

У сучасній системі вищої музичної освіти на перший план висувається формування у студентів здатності бути суб'єктом свого професійного розвитку, самостійно знаходити вирішення соціальних і професійних проблем, при цьому проявляти високу працездатність, мобільність і професійне довголіття. Удосконалення виконавської техніки музиканта вимагає додаткових витрат часу. Часто цей дефіцит часу заповнюється за рахунок перебування на свіжому повітрі, прогулянок, за рахунок фізичного розвитку і підготовленості. Тому важливе місце у житті студентів музичного мистецтва займає вміння раціональної організації вільного часу.

Висновки. Кількісна оцінка добового бюджету часу студентів показала, що 91,6% від загального обсягу добової рухової активності становила звична рухова активність, тобто всі види рухів, спрямовані на задоволення природних потреб людини, а також навчальна та професійна музична діяльність. Оздоровчий ефект забезпечує тільки високий рівень рухової активності, до якого належать організовані заняття з фізичної культури [3; 7; 13]. У більшості студентів зміст цього компонента полягає в обов'язкових заняттях фізичним вихованням в межах навчального плану, причому, якщо в певний день тижня його нема, то, відповідно, високий рівень рухової активності не реєструвався.

Дослідження свідчать про нераціональний режим дня студентів музичного мистецтва, доводять необхідність його корекції через впровадження заходів підвищення фізкультурно-оздоровчої діяльності, що відповідає високому рівню рухової активності, підвищення мотивації студентів до занять фізичною культурою і спортом.

Аналіз літератури показав [5; 10], що значним потенціалом підвищення рівня залучення студентів музичного мистецтва до рухової активності, формування у них культури дозвілля є засоби фізичної рекреації, які є обмеженими у використанні роботи закладів вищої освіти.

Перспективи подальших досліджень полягають у побудові програми фізичної рекреації для студентів музичного мистецтва для досягнення індивідуальної норми рухової активності кожним студентом.

Література

1. Анікеєв Д.М. Рухова активність у способі життя студентської молоді : автореф. дис. ... канд. наук з фіз. вих. і спорту : 24.00.02 / Д.М. Анікеєв. – К., 2012. – 20 с.
2. Галичаев М.П. Здоровье и физическая культура музыканта: учебное пособие. – Ростов н/Д: РГК им. С.В. Рахманинова, 2010. – 250 с.
3. Грибан Г.П. Життєдіяльність та рухова активність студентів: [монографія] / Г.П. Грибан. –Житомир : Рута, 2009. –593с.
4. Круцевич Т. Ю. Контроль у фізичному вихованні дітей, підлітків і молоді : навчальний посібник / Т. Ю. Круцевич, М. І. Воробйов, Г. В. Безверхня. - Київ : Олімпійська література, 2011. - 224 с.
5. Круцевич Т.Ю. Рекреація у фізичній культурі різних груп населення: навч. посібник / Т.Ю. Круцевич, Г.В. Безверхня. – К.: Олімпійська література, 2010. – 248 с.
6. Насадюк І. Рухова активність студентів / І. Насадюк // Педагогіка, психологія та медично-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2003. – № 7. – С. 37–41.
7. Романенко В. В. Рухова активність і фізичний стан студенток вищих навчальних закладів : навч. посіб. / В. В. Романенко, О. С. Куц. – Вінниця : ВДМУ, 2003. – 132 с.
8. Румба О.Г. Система педагогического регулирования двигательной активности студентов специальных медицинских групп : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / О. Г. Румба. – СПб., 2011. – 52 с.
9. Степанова І.В. Концепція інноваційної програми фізичного виховання у вищих навчальних закладах. / І.В. Степанова. // Спортивний вісник Придніпров'я . Дніпропетровськ, 2014. - №2. - С163-166.
10. Степанова І.В. Організаційно-методичні засади рекреаційно-оздоровчої рухової активності різних груп населення: навчальний посібник / І.В.Степанова, Є.О.Федоренко. - Дніпро: Інновація, 2016. - 188 с.
11. Типова освітня програма елементарного підрівня початкової мистецької освіти з музичного мистецтва. Затвердженої Наказом № 352 МКУ від 24.04.2019
12. Троценко В. В. Вплив рухової активності на формування стійких навичок здорового способу життя студентів вищих навчальних закладів [Електронний ресурс] / В. В. Троценко // Проблеми фізичного виховання і спорту. – 2010. – № 8. – С. 93–95. – Режим доступу : www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ppmb/texts/.../8/10tvvhee.pdf
13. Brown D. R. Promoting physical activity: A guide for community action / D. R. Brown, G. W. Heath, S. L. Martin. – Human Kinetics, 2010. – 280 p.

Reference

1. Anikieiev D.M. Rukhova aktyvnist u sposobi zhyttia studentskoi molodi : avtoref. dys. ... kand. nauk z fiz. vykh. i sportu : 24.00.02 / D.M. Anikieiev. – K., 2012. – 20 s.
2. Halychaev M.P. Zdorove u fizycheskaia kultura muzykanta: uchebnoe posobyie. – Rostov n/D: RHK ym. S.V. Rakhmanynova, 2010. – 250 s.
3. Hryban H.P. Zhyttiediialnist ta rukhova aktyvnist studentiv: [monohrafiia] / H.P. Hryban. –Zhytomyr : Ruta, 2009. –593s.
4. Krutsevych T. Yu. Kontrol u fizychnomu vykhovanni ditei, pidlitkiv i molodi : navchalnyi posibnyk / T. Yu. Krutsevych, M. I. Vorobiov, H. V. Bezverkhnia. - Kyiv : Olimpiiska literatura, 2011. - 224 s.
5. Krutsevych T.Iu. Rekreatsiia u fizychnii kulturi riznykh hrup naselennia: navch. posibnyk / T.Iu. Krutsevych, H.V.

Bezverkhnia. – K.: Olimpiiska literatura, 2010. – 248 s.

6. Nasadiuk I. Rukhova aktyvnist studentiv / I. Nasadiuk // Pedagogika, psykholohiia ta medychno-biologichni problemy fizychnoho vykhovannia i sportu. – 2003. – № 7. – S. 37–41.

7. Romanenko V. V. Rukhova aktyvnist i fizychnyi stan studentok vyshchykh navchalnykh zakladiv : navch. posib. / V. V. Romanenko, O. S. Kuts. – Vinnytsia : VDMU, 2003. – 132 s.

8. Rumba O.H. Systema pedahohycheskoho rehulyrovannia dvihatelnoi aktyvnosti studentov spetsyalnykh medytsynskykh hrupp : avtoref. dys. ... d-ra ped. nauk : 13.00.04 / O. H. Rumba. – SPb., 2011. – 52 s.

9. Stepanova I.V. Kontsepsiia innovatsiinoi prohramy fizychnoho vykhovannia u vyshchykh navchalnykh zakladakh. // I.V. Stepanova. // Sportyvnyi visnyk Prydniprovia . Dnipropetrovsk, 2014. - №2. - S163-166.

10. Stepanova I.V. Orhanizatsiino-metodychni zasady rekreatsino-ozdorovchoi rukhovoї aktyvnosti riznykh hrup naselennia: navchalnyi posibnyk / I.V. Stepanova, Ye.O. Fedorenko. - Dnipro: Innovatsiia, 2016. - 188 s.

11. Typova osvithnia prohrama elementarnoho pidrivnia pochatkovoї mystetskoї osvity z muzychnoho mystetstva. Zatverdzhenoї Nakazom № 352 MKU vid 24.04.2019

12. Trotsenko V. V. Vplyv rukhovoї aktyvnosti na formuvannia stiikykh navychok zdorovoho sposobu zhyttia studentiv vyshchykh navchalnykh zakladiv [Elektronnyi resurs] / V. V. Trotsenko // Problemy fizychnoho vykhovannia i sportu. – 2010. – № 8. – S. 93–95. – Rezhym dostupu : www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ppmb/texts/...8/10tvvhee.pdf

13. Brown D. R. : A guide for community action / D. R. Brown, G. W. Heath, S. L. Martin. – Human Kinetics, 2010. – 280 p.

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2020.2(122).35

УДК: 378:37.037(043.3).091.12.011.3

Ткачук О. Г.,

кандидат педагогічних наук, Олімпійський коледж імені І. Піддубного, м. Київ;

Димуцький А. О.,

викладач Олімпійського коледжу імені І. Піддубного, м. Київ;

Зосина М. А.

викладач Олімпійського коледжу імені І. Піддубного, м. Київ

ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

У статті розглядається ступінь готовності майбутніх фахівців сфери фізичної культури і спорту до професійної діяльності. Зокрема проведено аналіз наукової літератури щодо проблеми готовності майбутнього фахівця фізичної культури і спорту до професійної діяльності в закладах освіти; охарактеризовано поняття готовності майбутнього фахівця фізичної культури і спорту до професійної діяльності в закладах освіти; визначено динаміку готовності майбутнього фахівця фізичної культури і спорту до професійної діяльності в закладах освіти.

Ключові слова: компетентність, майбутні фахівці фізичної культури, професійна підготовка, професійна діяльність, фізична культура,

Ткачук Елена Геннадьевна, Дымуцкий Антон Олегович, Зосина Марина Анатольевна. Формирование готовности будущих специалистов физической культуры к профессиональной деятельности в учреждениях образования. В статье рассматривается степень готовности будущих специалистов сферы физической культуры и спорта к профессиональной деятельности. В частности, проведен анализ научной литературы по проблеме готовности будущего специалиста физической культуры и спорта к профессиональной деятельности в учреждениях образования; охарактеризовано понятие готовности будущего специалиста физической культуры и спорта к профессиональной деятельности в учреждениях образования; определена динамика готовности будущего специалиста физической культуры и спорта к профессиональной деятельности в учреждениях образования.

Ключевые слова: компетентность, будущие специалисты физической культуры, профессиональная подготовка, профессиональная деятельность, физическая культура.

Tkachuk E., Dymutsky A., Zosina M. Formation of readiness of future physical education specialists for professional activities in educational institutions. The article deals with the degree of readiness of future specialists of the field of physical culture and sports for professional activity. The aim is to investigate the nature and structure of the future fitness of a physical education and sports specialist to pursue professional activities in educational institutions. Based on this goal, the following tasks were set: the scientific literature was analyzed on the problem of the future of the future specialist of physical culture and sports for professional activity in educational establishments; the concept of readiness of the future specialist of physical culture and sports for professional activity in educational establishments is characterized; the dynamics of the future of the specialist of physical culture and sports to professional activity in educational establishments is determined. The technique of forming of future specialists of the field of physical culture and sports to professional activity in educational establishments is revealed.

In order to determine the formation of the readiness of future specialists in the field of physical culture and sports, 37 students of the second year of the Ivan Poddubny Olympic College were interviewed before and after completing the teaching